

Висновок. Використання можливостей українського національного мистецтва в навчальному процесі підготовки майбутнього вчителя хореографії є природним, необхідним і таким, що відповідає головному завданню – формуванню особистості свідомого громадянина, здатного працювати в ім'я свого народу, держави, нації, іншими словами – формуванню національної свідомості майбутнього нашої країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Вишневський О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки : посібник для студентів вищих навчальних закладів / Омелян Вишневський. – Дрогобич : Коло, 2006. – 326 с.
2. Мартиненко О. В. Мистецтво балетмейстера: робоча програма дисципліни для студентів напряму підготовки 6.020202. Хореографія* / О. В. Мартиненко. – Бердянськ : БДПУ, 2013. – 26 с.

УДК 378.147:745/749

Л.Р. СТЕФАНИШИН, старший викладач кафедри методики викладання образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

НОВАТОРСЬКІ ПРАКТИКИ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА (ХУДОЖНЬОЇ ОБРОБКИ ШКІРИ) У ВНЗ

У повідомленні визначені етапи навчання художній роботі зі шкірою.

Ключові слова: художня обробка шкіри, новаторські підходи, технологічний процес, композиційні особливості.

Новаторські практики в процесі викладання декоративно-прикладного мистецтва (ДПМ), а саме художньої обробки шкіри прослідковано на кафедрі методики викладання образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва Навчально-наукового інституту мистецтв ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». Художня обробка шкіри вивчається протягом двох семестрів на ступінь бакалавра, спеціальності «ДПМ» та включає лекційні, практичні заняття і самостійну роботу. В процесі викладання велика увага приділяється новаторським методичним підходам у практичній та самостійній роботі студента.

Специфіка роботи зі шкірою вимагає певного робочого місця та дотримання правил техніки безпеки, тому рекомендується проводити практичні заняття у відповідно обладнаній та оформленій майстерні, де є необхідні інструменти, матеріали, пристосування та обладнання.

Процес набуття практичних навичок при художній роботі зі шкірою поділено на декілька етапів:

1) Вивчення первинних засобів обробки шкіри: розкрій, брусування, способи скріплення країв деталей (клеювий спосіб, скріплення обкидкою, швейним ручним та машинним швом). При цьому пропонується студентам відеоуроки та інструкційні картки розроблені викладачем.

2) Вивчення традиційних та сучасних технік декорування (аплікація, ажурне вирізування, інтарсія, різьба по шкірі, оздоблення металом, тиснення тощо). Для кращого засвоєння матеріалу використовують технологічні картки, що включають:

- взірць (або декілька взірців) певної техніки декорування, виконаний в матеріалі;
- опис матеріалів та інструментів, що застосовуються при виконанні даної техніки декорування;
- послідовність виконання даної техніки декорування за детальним описом або схемами;
- примінення даної техніки декорування при створенні шкіряних виробів.

3) Вивчення конструктивних та технологічних особливостей виготовлення художніх виробів зі шкіри. Пропонується студентам презентації та відеоматеріали. Корисним є запрошення або відвідування майстрів народного мистецтва та професійних художників, що займаються художньою обробкою шкіри.

4) Вивчення композиційних особливостей створення художніх виробів зі шкіри. Залучення студентів до творення нових зразків орнаментальних мотивів та креативному поєднанню різних технік декорування.

5) Синтез матеріалів (шкіра-метал, шкіра-текстиль тощо). Як матеріал пропонується використовувати вторинну сировину.

В організації декоративно-прикладної творчості студентів викладач повинен враховувати основний принцип – зв'язок занять декоративно-ужитковим мистецтвом з сучасними вимогами суспільства до мистецтва та його ролі в організації навколишнього середовища (побутового, громадського, виробничого).